

Sygn. akt II Ka 625/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Sędziowie:	SSO Agnieszka Karłowicz SSR (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	p. o. sekr. sąd. Olga Wojtczuk

przy udziale Prokuratora Przemysława Rycaka

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2022 r.

sprawy **M. Ł.**

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 13 lipca 2022 r. sygn. akt II K 946/21

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od M. Ł. na rzecz Skarbu Państwa 320 złotych tytułem kosztów sądowych za II instancję.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 625/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 13 lipca 2022 r., sygn. akt II K 946/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1. 111		M. Ł.	<p>Przedłożone przez obrońcę oskarżonego dokumenty potwierdzają, że M. Ł. uczy się zaocznie w IX Liceum Ogólnokształcącym dla dorosłych w Centrum Kształcenia ustawicznego w S. w systemie zaocznym, a przewidywany termin ukończenia nauki to kwiecień 2026 r.</p> <p>Z kolei z umowy o pracę wynika fakt zatrudnienia oskarżonego na stanowisku robotnika budowy dróg w pełnym</p>	<p>Zaświadczenie z dnia 10 września 2022 r.,</p> <p>Umowa o pracę na okres próbny z dnia 31 sierpnia 2022 r.</p>	k. 128, k. 129

			wymiarze czasu pracy w P.H.U. (...) P. P. w D..		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
2.1.1	Zaświadczenie z dnia 10 września 2022 r.,	Wiarygodność przedłożonych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, ponieważ zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, jednakże Sąd nie znalazł

	Umowa o pracę na okres próbny z dnia 31 sierpnia 2022 r.	podstaw do ich uwzględnienia albowiem okoliczności z nich wynikające nie miały znaczenia dla sprawy.
--	--	--

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1	<p>Zarzuty obrońcy oskarżonego:</p> <p>Na podstawie art. 438 pkt 2 kpk obraza przepisów postępowania mogąca mieć wpływ na treść orzeczenia tj.:</p> <p>- art. 4, 7 i 410 kpk poprzez dokonanie sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego, a w szczególności wyjaśnień oskarżonego M. Ł., w których oskarżony przedstawia okoliczności przeprowadzenia u niego przeszukania, w szczególności pozbawienie go możliwości udziału w tej czynności, „odnalezienie” przez funkcjonariuszy Policji narkotyków w kuchni w sytuacji, kiedy oskarżony cały czas był przetrzymywany w pokoju, bez możliwości przemieszczenia się i obserwacji działań Policji,</p> <p>a nadto:</p> <p>uznanie wbrew zasadom doświadczenia życiowego, że różniące się pomiędzy sobą zeznania funkcjonariuszy Policji odnoszące się czynności przeszukania i ujawnienia narkotyków stanowią</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>pełnoprawny dowód pozwalający na uznanie winy oskarżonego.</p> <p>Na podstawie art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia mogących mieć wpływ na treść orzeczenia, a polegający na wadliwym ustaleniu, że poszczególne działania oskarżonego w kontekście chronologii zdarzeń, w szczególności pozostawiania oskarżonego w pokoju i uniemożliwienie mu obserwacji czynności Policji w kuchni dają podstawę do ustalenia stanu faktycznego przedstawionego w motywach skarżonego orzeczenia.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty skarżącego okazały się niezasadne.</p> <p>Wyprzedzając zasadniczą część wywodów Sąd Okręgowy wskazuje obrońcy oskarżonego na nieprawidłowe, łączne zestawienie w jednym zarzucie naruszenia przepisów art. 7 kpk oraz 410 kpk, ponieważ wymienione przepisy mają charakter rozłączny. Jeżeli skarżący kwestionuje dokonaną przez Sąd ocenę dowodów, to zarzut obrazy art. 7 kpk powinien sformułować w taki sposób, aby z jego treści wynikała istota obrazy tego przepisu w danej sprawie - tj. w treści zarzutu należy wskazać jaki konkretnie dowód (czy dowody) został przez Sąd oceniony dowolnie oraz - co istotne - w czym ta dowolność się przejawiała.</p> <p>Obraza przepisu art. 410 kpk występuje w sytuacji gdy:</p>		

- Sąd meriti oprze swe ustalenia na dowodzie, który nie został wprowadzony w sposób prawidłowy do procesu,

- Sąd prawidłowo oceni określony dowód i uzna go za wiarygodny, ale dokonując ustaleń faktycznych pominię istotne okoliczności wynikające z tego dowodu,

- bądź gdy Sąd orzekający pominię przy analizie i ocenie dowodów określony, istotny dla rozstrzygnięcia danej sprawy dowód.

Obrońca oskarżonego kwestionując dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności w zakresie wyjaśnień oskarżonego, a w konsekwencji również zeznań świadków, dokonuje ich wybiórczej i korzystnej oceny dla oskarżonego, w całości pomijając argumentację Sądu Rejonowego co doprowadziło do niezasadności zarzutów. W tych okolicznościach nie ulega żadnym wątpliwości, iż apelacja stanowi jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami poczynionymi przez Sąd pierwszej instancji, a wyjaśnienia oskarżonego przyjętą przez niego linię obrony.

Dla skuteczności zarzutu obraży art. 7 kpk konieczne jest wykazanie przez skarżącego jakich konkretnie uchybień w procesie oceny poszczególnych dowodów dopuścił się Sąd meriti. Omawiany zarzut nie może sprowadzać się tylko do tego, że autor apelacji zakwestionuje sposób oceny określonych dowodów tylko dlatego, że wynik tej oceny nie jest korzystny dla strony skarżącej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 lipca 2019 r.

sygn. II AKa 8/19).

Skarżący nie przedstawia obiektywnych okoliczności, ani argumentów, które pozwalałyby na podważenie oceny zarówno wyjaśnień oskarżonego, jak również zeznań świadków T. G. i M. K.. W związku z tym Sąd Okręgowy w pełni podzielił ocenę Sądu pierwszej instancji o wiarygodności zeznań i ich przydatności dla poczynionych w sprawie ustaleń. Sąd Rejonowy w sposób wyczerpujący i przekonujący uzasadnił, dlaczego oparł swoje ustalenia na zeznaniach świadków, a nie uwzględnił wyjaśnień oskarżonego.

Zeznania świadków-funkcjonariuszy Policji są spójne, logiczne, szczegółowe oraz wzajemnie się uzupełniają. Taki walor przypisał tym dowodom Sąd Rejonowy w Siedlcach, a Sąd Okręgowy tę ocenę akceptuje. Kwestionowani przez obrońcę świadkowie zeznali, że znaleźli substancje odurzające w lodówce w kuchni, w mieszkaniu wynajmowanym przez oskarżonego. Ponadto opisali przebieg czynności przeprowadzonych w dniu 16 kwietnia 2021 r. w mieszkaniu przy ul. (...) w S.. Oskarżony sam wynajmował mieszkanie, a z akt sprawy nie wynika, by poza nim dostęp do mieszkania miały osoby trzecie, które mogłyby przykładowo podrzucić narkotyki. Wersja zaprezentowana przez oskarżonego związana z ewentualnym podrzuceniem narkotyków przez funkcjonariuszy Policji nie wytrzymuje krytyki i jest nielogiczna, ponieważ w sprawie nie ma najmniejszych okoliczności, które mogłyby potwierdzić prezentowaną od początku przez oskarżonego wersję.

Świadkowie T. G. oraz M. K. zeznawali na rozprawach w dniu 24 lutego 2022 r. oraz 13 lipca 2022 r., a więc ponad rok od przeprowadzonych czynności. W związku z tym jest zupełnie naturalne, że pewne okoliczności mogły umknąć im z pamięci zwłaszcza, że po pierwsze, jako funkcjonariusze Policji zapewne od tego czasu uczestniczyli w wielu podobnych czynnościach, a po drugie są to dla nich rutynowe, powtarzalne czynności w ramach obowiązujących procedur. Upływ czasu zawsze jest okolicznością, która wpływa na zacieranie się szczegółów i mniejszą dokładność relacji.

Jednakże wyprowadzenie na tej podstawie wniosku, że depozycje świadków są niewiarygodne z uwagi na potencjalne rozbieżności jest w ocenie Sądu Okręgowego nieuprawnione zwłaszcza gdy, jak w niniejszej sprawie znajdują się również dowody z dokumentów w postaci przede wszystkim protokołów przeszukania mieszkania przy ul. (...) w S. oraz protokołu zatrzymania oskarżonego sporządzone bezpośrednio po przeprowadzonych czynnościach, które wzmacniają zeznania świadków w zakresie prawidłowości przeprowadzonych czynności.

Z treści protokołu przeszukania mieszkania przy ul. (...) w S. z dnia 16 kwietnia 2021 r. wynika, że oskarżony został poinformowany o celu przeszukania, następnie wezwany do dobrowolnego wydania środków zabronionych po czym oskarżony odmówił dobrowolnego wydania rzeczy, w trakcie

przeszukania nie wystąpiły żadne przeszkody, a końcowo oskarżony nie miał żadnych zastrzeżeń co do przeprowadzonej czynności przeszukania i własnoręcznie podpisał protokół. W związku z tym brak podstaw do przyjęcia, że czynność przeszukania została przeprowadzona nieprawidłowo wbrew obowiązującym w tym zakresie procedurom. Przeprowadzona czynność przeszukania została poddana kontroli instancyjnej na skutek złożonego przez oskarżonego zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Siedlcach z dnia 23 kwietnia 2021 r. o zatwierdzeniu przeszukania. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 1 czerwca 2021 r. o sygn. II Kp 355/21 zostało utrzymane w mocy.

Ponadto, świadek T. G., po złożeniu zeznań w postępowaniu przygotowawczym potwierdzał prawdziwość prezentowanej przez siebie wersji podpisem, a przystępując do zeznawania był pouczony o treści art. 233 kk sankcjonującego odpowiedzialność za składanie fałszywych zeznań. W toku postępowania przed Sądem Rejonowym świadkowie T. G. oraz M. K. przed złożeniem zeznań odpowiednio w dniu 24 lutego 2022 r. oraz 13 lipca 2022 r. zostali pouczeni o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Dodatkowo T. G. potwierdził swoje wcześniejsze zeznania, w których konsekwentnie przedstawił przebieg czynności w których brał udział.

W związku z tym brak podstaw, aby przyjąć, że zeznający w sprawie świadkowie- funkcjonariusze Policji

relacjonowali nieprawdziwie w sprawie oskarżonego narażając się na odpowiedzialność nie tylko karną, ale zapewne także dyscyplinarną z tego tytułu. Zeznania funkcjonariuszy były spójne, wersja wydarzeń przedstawiona przez nich różniła się wprawdzie szczegółami, jednak wywołane to było dynamicznym przebiegiem zdarzenia, ilością podejmowanych podobnych interwencji, a także upływem czasu od zdarzenia.

Reasumując, skarżący nie przedstawił żadnych argumentów, które podważyłyby dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Apelujący przedstawił własną korzystną ocenę wyjaśnień oskarżonego, których Sąd Rejonowy nie uwzględnił słusznie przyjmując, że wersja oskarżonego w kontekście całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stanowiła wyłącznie przyjętą przez niego linię obrony, a w konsekwencji apelacja stanowi jedynie polemikę z prawidłowym stanowiskiem Sądu pierwszej instancji.

Bezzasadny okazał się również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, który ma charakter wtórny wobec zarzutu naruszenia przepisów prawa procesowego. Zgodnie z utrwalonym poglądem wyrażanym w orzecznictwie, podzielonym przez Sąd Odwoławczy, błąd ustaleń faktycznych istotnych w orzekaniu zachodzi, gdy treść dokonanych ocen i wniosków wyprowadzonych przez Sąd, nie odpowiada zasadom logiki, doświadczenia życiowego i wskazaniom wiedzy, klóci się z zasadami rozumowania, a błąd ten mógł mieć wpływ na treść

orzeczenia. Zarzut takiego błędu nie jest uzasadniony, gdy sprowadza się do samego zakwestionowania stanowiska Sądu, czy do polemiki z jego ustaleniami. Sama możliwość przeciwstawiania ustaleniom Sądu odmiennego poglądu nie uprawnia zatem do wniosku

o popełnieniu przez Sąd wskazanego błędu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 14 maja 2008 roku o sygn. II AKa 50/08).

W niniejszej sprawie, skoro zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego okazały się niezasadne to tym bardziej niezasadny okazał się zarzut błędu w ustaleniach faktycznych sprowadzający się do kwestionowania oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sad Rejonowy są prawidłowe, mające pełne oraz logiczne odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Wniosek

Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 13 lipca 2022 r. i uniewinnienie oskarżonego M. Ł. od dokonania zarzucanego mu czynu.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność zarzutów skutkowałą bezzasadnością wniosku.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 13 lipca 2022 r., sygn. akt II K 946/21- utrzymany w całości.</p>	
<p>Zwiążle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Wobec bezzasadności zarzutów skarżącego wyrok należało utrzymać w mocy.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwiążle o powodach zmiany</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
--	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 320 zł tytułem kosztów sądowych za II instancję.

7. PODPIS